

Πενήντα χρόνων οι χιονοστιβάδες

Σε ποιον να δώσω τον λογαριασμό;
Τι να σου πω Ματση και Αυξεντίου;
Στιβάδες χιονιού πενήντα χρόνων
οι μνήμες κυκλώνουν τη σκέψη μου
οι πινακίδες ακόμα εκεί
Προς
Ζώδια, Γιαλούσα, Καραβά

Εκείνο το δείλι
έκρυφα το μαντήλι στην καρδιά μου
στην ποδιά μου ένα κομμάτι ψωμί
Η ψυχή μου
έμεινε πίσω στο συρματοπλεγμα
Πού να 'ναι άραγε ο μικρός μου αδελφός
Δε μας έμεινε ούτε κρασί ούτε ήλιος
Μας είχανε πει
πως έρχεται η άνοιξη όπου να 'ναι
πως ακόμα και στα πυκνά σκοτάδια υπάρχει το φως

Το χιόνι ακόμα σκεπάζει τη σκέψη μου
και ο λογαριασμός
χωρίς κανένα αποδέκτη
Τι να σου πω Μάτση και Αυξεντίου
Σας φτάνει ένα «συγγνώμη»;